

Arrest

nr. 119 651 van 27 februari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 6 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 november 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 31 januari 2014.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. TYTGAT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat haar asielrelaas ongeloofwaardig is, en er actueel voor burgers in Nepal geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoekster toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter geheel in gebreke blijft. Zij beperkt zich immers louter tot het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het formuleren van algemene beweringen, het verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie in Nepal, en het op algemene wijze tegenspreken van de vaststellingen/conclusie van de bestreden beslissing. Dergelijk verweer is echter niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoeksters asielrelaas, te ontkrachten. Verzoeksters relaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Nepal, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt niet dat er in Nepal sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt in haar verzoekschrift geen concrete elementen bij die afbreuk doen aan deze vaststelling. Met haar algemene stelling dat er zich op dit ogenblik ernstige problemen voordoen in Nepal en er, zoals in de bestreden beslissing op grond van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier werd opgemerkt, nog steeds gewapende groeperingen actief zijn die geregeld gevechten voeren onder elkaar en met de Nepalese autoriteiten, toont verzoekster niet aan dat de situatie in haar land van herkomst van die aard is dat er sprake zou zijn van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van voormelde bepaling van de vreemdelingenwet. Wat betreft verzoeksters verwijzing naar het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken aangaande Nepal merkt de Raad op dat dit reisadvies bestemd is voor reislustige Belgen en niet te beschouwen is als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van asielaanvragen.

De door verzoekster als bijlage aan haar verzoekschrift gevoegde documenten wijzigen niets aan en vermogen op generlei wijze afbreuk te doen aan hetgeen voorafgaat. In zoverre de documenten betrekking hebben op haar identiteit, nationaliteit en verblijfplaats in Nepal, merkt de Raad op dat deze gegevens/zaken niet ter discussie staan. De stukken aangaande haar inburgerings- en arbeidsactiviteiten in België en een verklaring van een Belgische vriendin, hebben geen van allen betrekking op verzoeksters land van herkomst Nepal en/of de problemen die zij aldaar zou hebben gekend.

Bijgevolg lijkt verzoekster niet aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Nepal."

1.2. Op 31 januari 2014 maakt de verzoekende partij aan de Raad haar verzoek tot horen over.

1.3. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 27 januari 2014, voert verzoekende partij aan dat de stukken toegevoegd aan het verzoekschrift, stukken zijn die de Raad in haar beoordeling in volle rechtsmacht kan meenemen. Verzoekende partij kan daarbij niet preciseren welke stukken al dan niet in de procedure bij het Commissariaat-generaal werden neergelegd. Thans legt verzoekende partij nieuwe stukken neer: (i) een document met bankgegevens waaruit blijkt dat zij op het ogenblik van het openen van de rekening in Bangladesh was, (ii) een voorschrift van de dokter, en (iii) een getuigschrift van de bank. Verzoekende partij preciseert verder dat haar moeder thans verrichtingen uitvoert op dit rekeningnummer. Voor het overige volhardt verzoekende partij in wat gesteld werd in het verzoekschrift.

1.4. Na het sluiten van de debatten stelt de Raad vast dat er een materiële vergissing is gebeurd bij het versturen van de beschikking. De beschikking in het dossier van verzoekende partij heeft geen betrekking op haar. Het komt gepast voor de zaak naar de algemene rol te verwijzen, teneinde het beroep overeenkomstig artikel 39/73, § 1 en 2 van de vreemdelingenwet opnieuw te behandelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS